

Благословення для Іси

Макензі Ван Енгеленховен
Грунтується на справжніх подіях

“В нашій сім’ї священство є, і силу всім нам воно дає”
(Збірник дитячих пісень, с. 190).

“Тебе щось непокоїть?”—запитала мама Ісу, коли вони їхали на трамваї з церкви додому.

Іса довго дивилася на канали, які перетинали вулиці Амстердама. “Моя вчителька в Початковому товаристві сказала, що мати священство в домі—це благословення,—відповіла Іса. Але у тата немає священства, тож ми не можемо мати благословень”.

“Ми все одно маємо священство в нашому домі, хоча твій тато і не належить до Церкви,—сказала мама. Є багато гідних носіїв священства у приході, які можуть нам допомагати. Наприклад, брат Ван Ліувен, наш домашній учитель”.

Іса любила брата Ван Ліувена. Він завжди приносив *стروафлі*, улюблені печива Іси, і розмовляв з нею про природознавство—її улюблений предмет. Однак у церкві інші діти розповідали, як їхні татусі давали їм благословення священства, коли діти хворіли чи були чимось розстроєні. Іса не могла попросити у тата благословення.

“Я люблю тата,—сказала Іса.— Але мені так хотілося б, щоб у нього було священство”.

Коли вони приїхали додому, тато був на кухні й готував обід.

“Як все пройшло у церкві?”—запитав він.

Іса не відповіла. Натомість вона пішла до своєї кімнати і впала на ліжко. Їй хотілося, щоб усе було трохи по-іншому.

Наступного тижня Іса мала складати важливий іспит у школі. Кожна дитина в Нідерландах має складати іспит, коли їй виповниться 12 років, щоб визначити, до якої школи їй іти в наступному році. І хоча Іса старанно навчалася і була готова, вона дуже хвилювалася. Увечері напередодні іспиту вона відчувала спазми в животі. Дівчинка не могла спати. Перевертаючись у ліжку з боку на бік, вона згадувала урок Початкового товариства, де йшлося про те, що можна попросити благословення священства, коли тобі страшно. І хоча тато не міг їй надати благословення, вона знала, що Небесний Батько допоможе, якщо вона попросить.

Іса встала з ліжка й пішла у вітальню. Мама працювала, а тато сидів на дивані й дивився телевизор.

“У тебе все гаразд?”—запитав тато.

“Я дуже хвилююся про завтрашній іспит,—сказала Іса.— Як ти вважаєш, ми можемо зателефонувати брату Ван Ліувену

і попросити його дати мені благословення?”

“Мені здається, що це гарна думка,—сказав тато.— Я зараз йому подзвоню”.

Невдовзі брат Ван Ліувен прийшов зі своїм сином Яном і дав Ісі благословення. Брат Ван Ліувен попросив Небесного Батька допомогти Ісі не хвилюватися через іспит і добре його скласти. Поки брат Ван Ліувен давав Ісі благословення, тато сидів на дивані, склавши руки і заплющивши очі.

Після благословення Ісі стало набагато легше. Живіт більше не зводило, і їй навіть захотілося спати. “Бажаю завтра успіхів,—сказав брат Ван Ліувен, коли прощався.— Ти наполегливо працювала, і я знаю, що Небесний Батько допоможе тобі скласти іспит добре”.

“Я пишаються тобою за твою віру,—сказав

“Кожна година нашого життя може бути благословенна силою священства, якими б не були наші обставини”.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Сила священства”, Ліягона, лист. 2013., с. 92.

тато Ісі, коли вона знову лягла у ліжко.— І хоча я не член Церкви, я радий, що ти віриш у Бога і сподіваюся, що ти також знаєш про мою віру”.

“Дякую тату”,—сказала Іса і поцілувала тата у щоку.

Скрутившись калачиком під ковдрою, Іса відчувала щастя і спокій. Вона була вдячна за тата, який її любив. Вона була вдячна, що Батько вірив у Небесного Батька та Ісуса. І вона знала, що священство може завжди благословляти її та її життя. ■

Автор живе в штаті Массачусетс, США.

ІЛЮСТРАЦІЇ МЕРІН РОСС

